

THUISFRONT: BERGHAREN-HERNEN-LEUR — DE MISSIE

EXTRA NUMMER

Ofschoon voor U allen, hier en ginder, de tweede jaargang van ons blaadje reeds als afgesloten werd beschouwd, komen we toch nu pas met het laatste nummer van 1961 uit, een Kerst- en Nieuwjaarsnummer. De nauwlettende lezer zal het in het decembernummer al zijn opgevallen, dat we helemaal niets over Kerstmis schreven. Kerstmis, het bij uitstek geschikte gezinsfeest, vraagt onze bijzondere aandacht. We gaan hiermee verder op de volgende bladzijden.

Deze voorpagina van het Kerstnummer schenken we aandacht aan het vertrek van pater Meulepas. Ook voor hem en zijn missie vragen wij Uw bijzondere aandacht.

Pater Meulepas naar WEER de Missie

OMSTREEKS HALF JANUARI 1962 vertrekt PATER MEULEPAS weer naar zijn missiegebied in GHANA in West-Africa. Niemand minder dan de missionarissen zelf weten wat dat betekent. Wij brengen U hier daarom wat pater Verheijen daarover schreef:

"Als Jan Meulepas langs komt of preekt in de kerken van "hier en ginder" (daar zal geen pastoor zich tegen verzetten, vermoed ik) geef hem dan een flinke warme hand. Dat zeg ik echt gemeend, (ik heb geen procenten hoor!) want ik weet, dat hij het nodig heeft, of niet hij, maar de zaak van Hem in wie ik U allen hartelijk groet en Wiens hulp

ik voor U blijft vragen" enz.

Inderdaad zal pater Meulepas nog wel in Bergharens kerk komen preken, maar dan is het hopelijk alleen om zijn dank uit te spreken voor het welslagen van een actie, die ten bate van zijn missie is ondernomen. Tegelijk met dit nummer n.l. ontvangt U allen in het dorp Bergharen (Hernen en Leur zorgen natuurlijk voor broeder Marius) een enveloppe met een foto van de vertrekkende pater. Hetzelfde gebeurt ook in Horssen. En dan begrijpt U wel, dat U de foto mag houden en dat de enveloppe -hopelijk zeer rijkelijk gevuld (ja ook ten bate van het negerjongetje, dat hier naast staat!)- weer bij U wordt opgehaald. Dat gebeurt dan in de komende Kerst- en Nieuwjaarsweken. Verwacht nu echter niet, dat pater Meulepas dit zelf komt doen, want daar heeft hij echt geen tijd voor.

En U, die geen enveloppe krijgt, U mag echt ook wel needoen. U kent zo onderhand ons gironummer wel en dat is overal voor te gebruiken.....

Giro 1010000

t.n.v. Missiethuisfront Hier en Ginder
Bergharen-Hernen-Leur.

Moeten we U nog vertellen, dat het broodnodig is? Nee dat wist U al. Het dankwoord krijgt U natuurlijk van pater Meulepas zelf in de kerk en in..... (hoe kan het anders?!) ja in..... HIER EN GINDER.....

KERSTMIS

We gaan weer Kerstmis vieren.....
We herhalen, wat we het vorig jaar schreven. We zingen weer van "Vrede op aarde. Vrede aan de mensen van goede wil!"

Vrede: dat is een begrip. Vrede: dat is een wens, vooral nu! Nu we dit uitzingen. Nu we dit uitjubelen. Nu met Kerstmis. Kerstmis 1961.

Terwijl we ons bezinnen op dit feest van Kerstmis, moeten we -evenals al zovele jaren- ervaren, dat de wereld een waanzinnige koksenketel is. We moeten meer dan ooit ervaren, dat grote machten elkaar bedreigen met atoombomben en dat de strijd op vele plaatsen blijft voortduren. Ook nu! Nu met Kerstmis! Terwijl wij herdenken, dat het Kind Jezus op aarde kwam in een arme kribbe in Bethlehem, terwijl wij zingen van "De herdertjes lagen bij nachte" en "Stille nacht, Heilige nacht", duurt de strijd voort. De strijd in Algiers, in Congo, in China, in Laos. Berlijn is door een grote muur gescheiden in twee delen. China is verdeeld in een nationalistisch en een communistisch gedeelte. Estland, Letland, Litauen, ze leven sinds de laatste oorlog in verdrukking. Hongarije, het zucht onder het zware opgedrongen juk. Polen, het moge misschien wat meer vrijheid hebben, er is niettemin vervolging. Er is onzekerheid. Er is angst. Er is lang geen volledige vrijheid!

En toch... het is KERSTMIS.....
Ook in Hongarije. Ook in Oost-Buitersland. Ook in Polen, Estland, Letland en Litauen. Ook in China, ja zelfs in Rusland. Ook voor de mensen, alle mensen uit die landen, is Christus als kind op aarde gekomen. Ook voor hen heeft de Engel Gabriël de blijde boodschap gebracht. Ook voor hen heeft Christus geleden en is Hij aan het Kruis gestorven. Maar dat lijden van honderden jaren geleden heeft zich voortgezet. Dat lijden vinden we vandaag weer terug in de mensen, die God trouw blijven. Die Kerstmis willen blijven vieren. Die het Kerstgebeuren levendig willen houden. Zij strijden en lijden in ernstige mate. Maar zij strijden en lijden met Christus. In navolging van Christus. In volledige overgave aan Christus...

In een kribbe ligt een Kind met uitgestrekte armen. Het lacht. Het roept. Het vraagt. Het werd om ons geboden en vraagt alleen maar om met een eerlijk hart tot Hem te komen.

Kerstmis is het voor ons allen. Kerstmis voor Adenauer en de Gaulle. Voor Kennedy en Kroetsjef. Kerstmis ook en vooral voor onze eigen missionarissen, onze broeders en zusters, voor onze stoottroepen, die voor God strijden aan het voorste front...

Kerstmis voor pater van Oss, de emigrantenpater in Australië, die dag in dag uit met zijn volkswagen er op uit is om emigranten geestelijke en vaak ook andere steun te verlenen.

Ook in de warmte van Australië wordt het Kind van Bethlehem herboren...

Kerstmis voor pater Buijs in Rhodesië in Africa. Hij leeft onder de warme tropenzon. Hij leeft temidden van de zwarten, die de blanken vaak niet begrijpen. Temidden van de heidenen, die om het ware geloof vragen. Voor wie Jezus ook is geboren in die arme stal van Bethlehem...

Kerstmis is het ook voor pater van Haandel, die in een ongezonde streek van Africa, in Sicasso, zijn eerste missiejaren doorbrengt. Velen, die daar het ware geloof al hadden aanvaard, zijn er weer van terug gekomen en worden in plaats van verdedigers bestrijders van het geloof. En toch ook voor hen is Jezus geboren...

Kerstmis is het voor Gerda Roggen, de enige leek in ons thuisfront, die in Tunis leeft temidden van de onrust. Temidden van de strijd. Temidden van de angst om hetgeen daar zal gaan gebeuren. Temidden van de onzekerheid, want met geen mogelijkheid is te voorspellen, wat het daar gaat worden. Maar toch wordt ook daar het geboortefeest van Jezus herdacht...

Kerstmis is het voor pater Ponjé in West-Kameroens, dat zich om zal moeten gaan schakelen. Kameroen, het land, waar men nog weinig wegen kent. Waar de grootste regenval ter wereld is en waar men nog grote afstanden

te voet -per pedes apostolorum- af moet leggen. Christus trekt zich er niets van aan. Ook daarvoor werd Hij mens op onze aarde...

Kerstmis ook voor pater Meulepas, die nu op vakantie in ons land is en het Kerstfeest samen met zijn familie zal kunnen vieren. Maar kort daarna gaat hij weer terug naar Ghana, een uiterst zwaar en ongezond missiegebied, dat vooral in de eerste jaren van honderden missionarissen het leven heeft gevraagd. Dat werd ook gevraagd van het Kind van Bethlehem en daarom gaat hij weer terug in het vaste vertrouwen, dat U ook zijn missie zult steunen en blijven steunen...

Kerstmis is het ook voor zuster Irma Elisabeth van Oss in Brazilië in Zuid-Amerika. Het is daar ongelooflijk warm. Er is daar vaak droogte. Ook daar is een groot tekort aan missionarissen en zusters en toch... ook daar viert men Kerstmis. Ook voor de mensen in de binnenlanden van Brazilië is Christus als mens op aarde gekomen...

Kerstmis ook voor zuster Hilaria Derks in Noorwegen, het land, waar Kerstmis wel voor 90% wordt gevierd onder de kerstboom, maar waar de Kribbe van Bethlehem wordt verteld, omdat alleen aan het materiële wordt gedacht en het gebeurde in Bethlehem bijna schijnt te zijn...

Kerstmis ook voor pater Verheijen, de vliegende pater van Nieuw-Guinea, die het Kerstfeest misschien wel viert boven in de lucht. Misschien in de zware ballienvallei of in de oerwouden van dit nog zo weinig ontgonnen land van de Papoea's, want ook voor de Papoea's is de Verlosser geboren...

Kerstmis ook voor broeder Marius, die een belangrijke steun is in Nieuw-Guinea, waar hij als kloosterbroeder de landbouw tracht te ontwikkelen onder de achtergebleven bevolking van dit land. Want ook de Papoea's hebben behoefte aan vrede, vrede op aarde aan de mensen van goede wil. Behoeft om het gebeurde in Bethlehem telkenjare opnieuw te vieren...

Kerstmis ook voor zuster Maria Hermina Hendriks in het zo zwaar beproefde Congo, het land, dat maar geen vrede kan krijgen. Vooral daar verlangt men naar vrede. Ook daar moet ieder jaar opnieuw de Kerststal worden gezet, omdat ook daar ondanks alle strijd en alle ellende Jezus het middelpunt moet zijn van het Kerstgebeuren...

Kerstmis ook voor Moeder Dominico Willens in Kudus in Indonesië. Het is misschien daar moeilijker de gezelligheid van Kerstmis naar voren te laten komen, omdat we het in ons eigen land gewend zijn bij de warme kachel en daar onder de warme tropenzon. Gewend ja wij in de intieme huiselijke kring. Toch zal ook bij de felste tropenzon herinnerd worden aan de geboorte van Christus in een arme stal...

Kerstmis ook voor de zusters van de Goddelijke Voorzienigheid in Muona in Chiromo in Nyassaland. Een onerharmelijke vuurorkaan heeft een groot deel van wat zij hadden opgebouwd, in enkele uren vernield. Maar die zusters geven niet op. Ook zij zullen neerknielen bij het stalletje van Bethlehem en zich dan herinneren hoe ook Jezus eenmaal in armoede leefde...

Kerstmis voor onze emigranten in Australië en in Canada. Ook zij zullen de Kribbe zetten. Ze zullen dat met zorg doen, want zij hebben op dat gebied mooie herinneringen aan hun eigen land, aan het gezin, waaruit zij zijn gekomen. We denken hier speciaal aan Carel Buijs en zijn gezin, die door ziekte getroffen, de speciale hulp van het Kerstkind zullen vragen...

KERSTMIS HIER EN KERSTMIS GINDER...

KERSTMIS hier: Wij leven -iemand, die het missieleven kent, vertelde het ons- wij leven in een paradijs van overvloed.

En toch.... wij klagen. Wij klagen, omdat we zijn

vergeten hoe vele mensen hier in de oorlogsjaren en zelfs nog daarvoor hebben moeten leven of zijn opgegroeid met alle gemakken en genoegten van de tegenwoordige tijd.

Wij klagen, omdat we nooit aan de lijve hebben ondervonden, dat dagelijks wordt gevoeld door 2/3 van de wereldbevolking, die in honger, in armoede, in ellende, in strijd en met gebrek aan bijna alles leeft. Wij klagen, omdat we nooit hebben neege- maakt, wat dagelijks gebeurt in India, waar honderden, ja zelfs duizenden op straat sterven van honger en ellende. En toch is Jezus ook voor deze mensen op aarde gekomen...

Wij klagen...en waarom??? Wij verkeren in de bevoorrechte positie, dat we nog rustig het Kerstfeest kunnen vieren. We leven in vrede, we leven in rust, we leven in weelde.

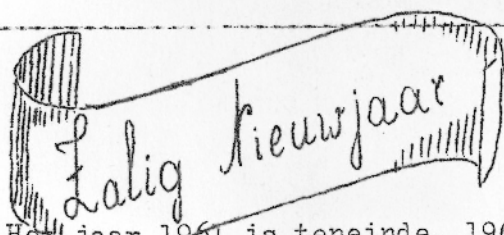
Wij gaan de Kerst al weer zetten. We doen dat, omdat we Christen zijn. We doen dat, omdat we het feest van de vrede willen vieren. Als we het op deze wijze doen, dan zal het een echt ZALIG KERSTFEEST worden.

En dat is het wat wij U allen GINDER in de MISSIE toewensen.

Wat wij ook toewensen aan allen HIER, die meeleven met onze missionarissen, onze broeder en onze zusters...

Kerstmis 1961. Het jaar loopt daarmee teneinde. We vieren het KERS"FEEST en hebben daarvoor een goed einde.

Z A L I G K E R S T F E E S T

Het jaar 1961 is teneinde. 1961, 'n bewogen jaar. Een jaar, waarin het wederom niet is gelukt de ontbrande strijd tussen de volkeren teneinde te brengen.

1961, het jaar, waarin de eerste mensen de ruïne in vlogen. Het jaar, waarin weer vele miljarden werden besteed voor oorlogsdoeleinden.

1961, het jaar, waarin onze missionarissen temidden van de heidenen weer gebrek hadden aan bijna alles, wat ze zo hard nodig hadden. Miljarden en nog eens miljarden werden besteed aan de eerste ruimtevluchten. Miljarden werden besteed aan de zoveel kunstmannen. Miljarden werden besteed aan de uitbreiding van het aantal verderfelijke atoombomben. Miljarden hadden moeten worden besteed aan

het missiewerk. Er is misschien wel enige verbetering gekomen, maar de ontzettingen de tekorten blijven. De hongerlijdenden honger door. De armoede vreet steeds dieper in bij hen, die er al te veel te diep in zitten.

1961, we denken er aan terug. Het had zeker ook goede zijden, maar het heeft ook zijn verkeerde zijde. Zijn we er op vooruit gegaan of hebben we geen winst geboekt?

Hier en Ginder heeft in 1961 zijn tweede jaargang beleefd. We hebben weer de brieven mogen brengen, die we vanuit de missie kregen. We hebben wat plaatselijk nieuws voor U mogen optekenen en ook aan onze emigranten is aandacht besteed. De belangstelling is in sterke mate gestegen. Het aantal abonneeanten nam belangrijk toe. De illustraties in ons blad breidden zich belangrijk uit. Een speciale tekenaar zorgde voor voldoende afwisseling in de tekeningen bij en rondom de titel. Wij kunnen vol vertrouwen nu aan de derde jaargang beginnen.

1962 staat voor de deur. Als Kroetsjef ons met rust laat, als de vrede in de missiegebieden wordt hersteld of bestendigd en wij weer de nodige medewerking ontvangen bij het samenstellen en verspreiden van ons blad met alles wat daar aan vast zit, dan kunt U allen weer op de maandelijkse verschijningsrekenen.

Dankbaar zijn we jegens allen, die in het afgelopen jaar hun beste krachten hebben gegeven om van de instandhouding verzekerd te zijn. Als één grote massa hebben Bergharen, Hernen, Leur en velen elders in ons land achter ons gestaan door abonneeanten te nemen en vaak door extra bijdragen te geven, waardoor het zelfs mogelijk is geworden niet alleen bij verjaardagen, maar ook met Sinterklaas en Kerstmis voor een welkome verrassing voor allen in de missiegebieden te zorgen. Wij zijn er van overtuigd in 1962 ook geen vergeefs beroep op U te doen. Wij zijn er ook van overtuigd, dat er weer heel wat extra's in onze kas zal rollen om de pakjesregen en alle andere acties te kunnen voortzetten. Uw giften waren in 1961 gul en ruim. In 1962 verwachten we niet anders. Onze bevolking voelt zich verbonden met allen in de missie.

In 1962 blijven onze gedachten uitgaan naar de missie.

Aan U allen: 'n ZALIG NIEUWJAAR...